

vi har en Nettopræmie paa 100 Kr., har vi 17 Kr. til Disposition til disse to Formaal. Hvis nu Administrationsomkostningerne er 11 pCt. af Bruttopræmien, er der brugt 12,87 Kr., for hver Gang vi har en Nettopræmie paa 100, og saa er der tilbage 17 minus 12,87, det er 4,13, men 30 pCt. af de 17 er 5,1, altsaa er der ikke tilovers 30 pCt., der er kun 4,13 tilovers, men vi skulde have haft 5,1. Derfor hentydede mine Bemærkninger til, at naar dette forholder sig eller kan forholde sig saaledes — thi jeg pointerer igen, at det er et faktisk Spørgsmaal, som maa undersøges: Hvilke Tillæg bruger Selskaberne, og hvilke Omkostninger har det i Administrationen —, naar det altsaa kan forholde sig saaledes, og det er et ikke urimeligt Eksempel at opstille, viser det sig, at saa er der ikke nok til at amortisere Omkostningerne med, og saa stoler man paa, at der maa være andre Indkomster, thi hvis der ikke er det, gaar Selskabet bag af Dansen. Og disse andre Indkomster stoler man paa, at man skal finde dels derved, at der bliver en Underdødelighed, og dels derved, at man faar mere i Rente end beregnet, men det er netop det Spørgsmaal, jeg ønsker undersøgt alvorligt i Udvalget: Hvorledes er Tillægene, og hvorledes er Omkostningerne, og er der saa Raad til de 30 pCt.?

Saa er der ogsaa sagt noget om, at jeg opstillede en Grænse for, hvad Forsikringsraadet kunde gøre, og hvad dets rette Omraade var, og jeg advarede imod overhovedet at blande det ind i Selskabernes Administration og gøre det til en Overbestyrelse for de enkelte Selskaber. Dette fastholder jeg meget bestemt, og jeg fastholder ogsaa, at ganske tilsvarende Spørgsmaal vil vi komme til at staa overfor, saa snart vi kommer til Statens Indgriben i Bankvirksomhed, Sparekassevirksomhed og overfor Aktieselskaber i Almindelighed. Naar man kender noget til det Forslag angaaende Aktieselskaber, som foreligger, tror jeg nok, det netop vil vise sig, at medens man kan lade Staten stille bestemte Krav — og den er ret vidtgaaende i sine Krav —, naar det drejer sig om, hvilke Betingelser den vil have opfyldt, naar et Selskab stiftes, vil man komme til at nære mere Betænkelighed med Hensyn til Statens Myndighed, saa snart der er Tale om, at den vil blande sig i, hvorledes Selskaberne skal drives.

Den højtærede Minister mente, jeg skulde have ønsket, at de Skrivelser, der foreligger fra forskellige Forsikringsselskaber, skulde have været gjort til Genstand for Diskussion i Betænkningen fra Landstinget.

Det har jeg ingenlunde ønsket, og det er heller ikke det, mine Udtalelser gik ud paa. De gik ud paa, at der under Landstingets Forhandling om Lovforslaget fremkom en Del Ytringer og Ideer af Interesse, og jeg kunde ønske, at man, for saa vidt man havde fundet disse Ideer af Interesse, vilde have gjort dem til Genstand for Omtale i Betænkningen og taget Standpunkt enten for eller imod dem. Paa samme Maade fandt jeg i forskellige af de Udtalelser, som forelaa fra Selskaberne, lignende almindelige Ideer og Tanker, som jeg kunde ønske at se en Vurdering af, men jeg har ingenlunde ønsket en Diskussion af Selskabernes Skrivelser i deres Helhed. Jeg skal nævne ganske enkelte af de Tanker, jeg der har tænkt paa. Der var Spørgsmaalet om Forholdet til Bonus. Det er efter min Mening et vigtigt Spørgsmaal; det er bragt frem i Landstinget og har været Genstand for Omtale der, men man ser ikke senere noget Spor af, hvorledes det er gaaet dette Spørgsmaal under Forhandlingen. Hvad jeg alene tænkte paa, var, at det vilde have været interessant at se, hvilke Standpunkter der har været taget, til dette og lignende Spørgsmaal, som findes omkring i de paagældende Aktstykker, om der overhovedet har været taget Standpunkt til dem o. s. v. Det var noget, som kunde gaa af uden nogen som helst Ulempe, og selvfølgelig har der fra min Side ikke i mindste Maade været tænkt paa, at der skulde have fundet en egentlig Diskussion Sted om de paagældende Skrivelser fra Selskaberne.

Endelig har jeg fremsat Ønsket om motiverede Kendelser fra Forsikringsraadet. Det fastholder jeg; jeg finder det i høj Grad ønskeligt, men ogsaa paa dette Punkt har der fundet en Misforstaaelse Sted. Selvfølgelig har det ikke været min Tanke, at Forsikringsraadet, naar et Selskab indsendte Andragende til det om at faa sin Aktuar anerkendt, hvis det blev afslaaet, skulde offentliggøre et motiveret Afslag. Det er noget ganske urimeligt; hvad jeg tænkte paa, var kun dette, at et Selskab, som skal have en saadan Meddelelse fra Forsikringsraadet, skal ikke have Nej, men et motiveret Nej, saa at det ved, hvilke Betragtninger der har ledet Forsikringsraadet, og med Kendskab til disse Betragtninger kan gaa til at søske Indenrigsministerens Skøn over det, men selvfølgelig har det aldrig været indenfor min Tanke, at denne Motivering skulde offentliggøres. Det er en ganske urimelig Tanke. Derfor er der ogsaa paa dette Punkt en Misfor-